

ॐ सद्योजाताय नमः ॐ वामदेवाय नमः ।
इति पञ्चमन्त्रान् प्रागादिक्रमेण लिखेत् ।
तद्विहरद्वेषाणि रचयित्वा तद्वेषु मातृका-
वर्णान् लिखेत् । तद्विष्टवृत्तं त्र्यम्बकेन वेष्टयेत् ।
एतद्वयन्त्रं जपहोमादिना सम्यग्य धारयेत् ।
आयुरारोग्यैश्वर्यादिविहिर्भवति ॥ अथ
मन्त्रस्य यन्त्रम् ।

“मध्ये साध्याचराणां ध्रुवमभिविलिखेन्मध्यमं
दिग्दलेषु
कोषेयन्त्रं मनोस्तु चित्तमुच्यते मयो दिक्षु
चन्द्रं विदिक्षु ।
टान्तं यन्त्रं तदुक्तं सकलभयहरं जेडभूतापमृत्यु-
आधियामोहदुःखप्रशमनमुदितं श्रीप्रदं
कौर्त्तिदायि ॥”

अथकालीयन्त्रम् । यामले ।
“आदां बीजं सवाधं प्रथमवसुधे तद्वि-
ष्टकोषे
पूर्वादां चाष्टबीजं तद्वसुधेद्वन्द्वे
बीजवटकम् ।
किञ्चलं तत् खराणां वसुधेद्विवरे स्वाहया
बीजवटकं
कूर्चाभ्यामेव वीतं चित्तिरुद्युगयोरन्तरे
यन्त्रराजम् ॥
देवीबीजत्रयं तत् प्रतिदिशमपरं शक्तिबीज-
त्रयं तत्

कोषे कोषे लिखेद्यस्त्रिजगति स गुरुः
शङ्करस्यापि विष्णोः ॥”
अथ शान्तिकादौ ताराधारयन्त्रम् । तदुक्तं
शेत्कारोये ।
“योगियुग्मे लिखेन्मन्त्रं मन्त्री हेमप्रज्ञाकया ।
जीवहीनान् दीर्घवर्णान् षट्कोषे विलिखेत्ततः ॥
अष्टपञ्चेष्टवर्णान् तद्विष्टभूतद्वयम् ।
अष्टवर्णं भूपुरं च विलिख्य साधकोत्तमः ॥
सुवर्णपट्टे भूर्जं वा रूप्ये वाप्यथ सुव्रते ।
विलिखेद्भवेत्स्वया गन्धार्कसमन्वितम् ॥
दूर्वाकाष्ठेन वा लिख्य कुशस्त्रलेन वा पुनः ॥”
एकवीराकुष्ये ।
“वेष्टितं पौतवस्त्रेण जतुना परिवेष्टयेत् ॥
वर्नीयात् पट्टस्त्रेण शिखूनां कण्ठभूषणम् ।
स्त्रीणां वामसुजे चैवमन्येषां दक्षिणे भुजे ।
बन्धापि जमते पुत्रं निर्धनो धनवान् भवेत् ॥
इमां रक्षां पुरा बन्धा ज्ञानार्थं गौतमादिभिः ।
श्रीवर्धं पार्थिवैश्चान्यैः संघाते जयकाङ्क्षिभिः ॥”
अस्यार्थः । योगियुग्मे षट्कोषे । तस्य मध्ये
हेमप्रज्ञाकादिना भूर्जपत्रादौ कुङ्कुमरोचना-
रक्तचन्दनजटादांघ्रिणां समांशं विधाय पङ्क्ति-
क्रमेण मूलमन्त्रं लिखित्वा तस्य हृत्क्षेत्रेण-
मध्ये असुकस्य रक्षां कुरु कुरु असुकीनां शुभं
पुत्रसुत्पादयेति वा अस्य ज्ञानं कुरु कुरु
इत्यादि वा साध्यवहितं विलिख्य षट्कोषे
स्त्रीवभिन्नान् दीर्घवर्णान् आ ई ऊ ऐ औ अः
इ ए ओं लिखेत् । तदुक्तम् ।

“खराणां मध्यगं यच्च तच्चतुष्कं ननुसकमिति ।”
अष्टपञ्चेष्टवर्णान् । ऐं ह्रीं ॐ ऐं ह्रीं षट्
खाहेति लिखेत् । तदुक्तम् ।
“वाग्भवं कुलदेवीं च तारकं वाग्भवं तथा ।
हृत्क्षेत्रा चास्त्रमन्त्रान्ते वज्रजायावधिमनुः ॥
अष्टाक्षरो मनुः प्रोक्तो मन्त्राणां सार ईरितः ॥”
अथ यन्त्रलिखनप्रथम् ।
“काश्मीररोचनालाक्षागोभमदचन्दनैः ।
विलिखेद्भवेत्स्वया यन्त्राख्येतानि देशिकः ॥
भूमिषुष्टं श्रवणुष्टं यन्त्रं निर्मास्यज्जलम् ।
विदीर्घं लङ्घितं मन्त्री यन्त्रं नैव च धारयेत् ॥
सौवर्णे राजते पात्रे भूर्जे वा सम्यगालिखेत् ।
अथवा ताम्रपट्टे वा गुटिकां लब्ध धारयेत् ॥
यावज्जीवं सुवर्णं स्यात् रौप्यं विंशतिवारिकम् ।
भूर्जं द्वादश वर्षाणि तदहं ताम्रपट्टके ॥”

इति तन्त्रसारः ॥ ॥
अन्यत् कालिकापुराणे ७७।७८।७९ अध्यायेषु
द्रष्टव्यम् ॥ ॥ अथ यन्त्रसंस्कारः । वामके-
श्वरतन्त्रे ।
“स्त्रावा संकल्पयेन्मन्त्री गुरोरर्चनमाचरेत् ।
पञ्चगव्यं ततः कृत्वा शिवमन्त्रेण मन्त्रितम् ॥
तत्र चक्रं क्षिपेन्मन्त्री प्रणवेन समाकुलम् ।
तदुद्भूतं ततश्चक्रं स्थापयेत् स्वर्णपात्रके ।
पञ्चान्तेन दुग्धेन शीतलेन जलेन च ।
चन्दनेन सुगन्धेन कस्तूरीकुङ्कुमेन च ॥
पयोदधिघृतचौद्रशर्करादौ रशुकमात् ।
तोयधूपान्तरेः कुर्यात् पञ्चान्तविधिं बुधः ॥
ह्राटकेः कलसेर्देवीमष्टभिर्नारिपूरितैः ।
कषायजलसम्पन्नेः कारयेत् स्नानसुत्तमम् ॥
स्नानं समाप्य तां देवीं स्थापयेत् स्वर्णपात्रके ।
यन्त्रराजाय विद्महे महायन्त्राय धीमहि तन्नो
यन्त्रं प्रचोदयात् ॥

सृष्ट्वा यन्त्रं कुशार्थेण गायत्र्या चाभिमन्त्रयेत् ।
अष्टोत्तरशतं देवि । देवताभावसिद्धये ॥
आत्मशुद्धिं ततः कृत्वा षडङ्गेर्देवतां यजेत् ।
तन्नावाह्य महादेवीं जीवन्त्यास्य कारयेत् ॥
उपचारैः शोभशुभिमं हस्तनादिभिः सदा ।
फलताम्रलेनेषु देवीं तत्र समर्चयेत् ॥
पट्टस्त्रादिकं दद्यात् वस्त्रालङ्कारमेव च ।
अगुरुं चामरं चण्डं यथायोग्यं महेश्वरि ! ।
सर्वमेतत् प्रयत्नेन दद्यादात्महिते रतः ॥
ततो जपेत् सहस्रं सकलेष्टितसिद्धये ।
बलिदानं ततः कृत्वा प्रणमेच्चक्रराजकम् ॥
अष्टोत्तरशतं हुत्वा सम्पातात्थं विनिःक्षिपेत् ।
होमकर्म्मण्यशक्तश्चेत् द्विगुणं जपमाचरेत् ॥
धेनुमेकां समानीय स्वर्णं शृङ्गादालङ्कृताम् ।
गुरवे दक्षिणां दद्यात् ततो देवा विस्मर्जन् ॥”
अस्य प्रयोगः । कृतनिव्यक्रियः स्वस्तिवाचन-
पूर्वकं सङ्कल्पं कुर्यात् । आद्येत्यादि असुक-
गोत्रः श्रीअसुकदेवशर्मा असुकदेवतायाः
पूजार्थं असुकयन्त्रसंस्कारमहं करिष्ये । इति
संकल्प्य पञ्चगव्यमानीय हौमितिमन्त्रेणाष्टोत्तर-

शतं अभिमन्त्र्य प्रणवेन यन्त्रं तत्र क्षिपेत् ।
तत् उत्तोल्य स्थापयेत् । ततः शीतलजलचन्दन-
गन्धकस्तूरीकुङ्कुमैः स्थापयित्वा पञ्चगव्यमानीय
हौमिति मन्त्रेणाष्टोत्तरशतमभिमन्त्र्य प्रणवेन
पूर्ववत् शोधयित्वा स्थापयेत् । तत्र क्रमः ।
प्रथमं क्षीरेण स्थापयित्वा घृणं दद्यात् । एवं
दध्ना हृतेन मधुना शर्करया च । ततोऽष्टभिः
कलसेः कुङ्कुमगोरोचनाचन्दनमिश्रितेक्षोपैः
स्थापयेत् । सर्वत्र स्नानं मूलमन्त्रेण ततो
यन्त्रसुतोक्तं कुशार्थेण तत् सृष्ट्वा यन्त्रराजाय
विद्महे महायन्त्राय धीमहि तन्नो यन्त्रं प्रचो-
दयात् । इत्यष्टोत्तरशतमभिमन्त्र्य प्राणप्रतिष्ठां
कुर्यात् । अस्य प्राणप्रतिष्ठामन्त्रस्य ब्रह्मविष्णु-
महेश्वरा ऋषय ऋग्यजुःसामाग्नि इत्यादि
चैतन्यं देवता प्राणप्रतिष्ठार्था विनियोगः ।
तद्वयथा । आ ह्रीं क्रौं यं रं लं वं शं वं वं ह्रीं
हं सः असुकदेवतायाः प्राणा इह प्राणाः ।
एवं आमित्रादि असुकदेवतायाः जीव इह
स्थितः । एवं आमित्रादि असुकदेवतायाः सर्व-
त्रिधाणि । एवं आमित्रादि असुकदेवताया
वाङ्मनश्चक्षुःश्रोत्रघ्राणप्राणा इह गगल सुखं चिरं
तिष्ठन्तु स्वाहा । इति प्राणान् प्रतिष्ठाप्य तत्र
प्रक्षतदेवतामावाह्य शोभशोपचारैः पञ्चोप-
चारैर्ना पूजयेत् । ततः पट्टस्त्रादिकं दत्त्वा
अष्टोत्तरशतं जप्त्वा शक्तश्चेत् बलिं दद्यात् ।
ततोऽष्टोत्तरशतहोमं कृत्वा प्रत्याहुतिसम्पातं
दद्यात् । होमभावे द्विगुणजपः कार्यः । ततो
दक्षिणां दत्त्वा अष्टिद्रावधारणं कुर्यात् ।
इति तन्त्रसारः ॥ ॥ औषधपाकार्थयन्त्राणि
यथा,—

“भास्त्रे वितस्त्रिगम्भीरे मध्ये निहितकूपिके ।
कूपिकाकण्डपर्यन्तं बाणुकाभिश्च पूरिते ।
मेषलं कूपिकासंख्यं वज्रिना यच्च पथ्यते ।
बाणुकायन्त्रमेतद्वि यन्त्रतन्त्रबुधैः स्मृतम् ॥”

इति बाणुकायन्त्रम् ॥
“निबद्धमौषधं सूतं भूर्जं तन्निगुणान्तरे ।
रसपोटलिकां काष्ठे ढटं बद्धा गुणेन हि ॥
सन्धानपूर्वं कुम्भान्तः स्थावलमनर्वास्थितम् ।
अधस्तात्प्राणयेदग्निं तत्तदुक्तक्रमेण हि ।
दोलायन्त्रमिदं प्रोक्तं खेदनाख्यं तदेव हि ॥”
सन्धानं काञ्जिकादि । इति दोलायन्त्रम् ॥ ॥
“साम्बुखानीसुखे बद्धे वस्त्रे खेदं निधाय च ।
पिधाय पथ्यते यच्च तद्वयन्त्रं खेदनं स्मृतम् ॥”

इति खेदनयन्त्रम् ॥
“अधःस्थाल्यां रवं क्षिप्त्वा निदध्यात्तन्मुखोपरि ।
स्थानीकुरुसुखीं सम्यक् निरुध्य न्दुन्दुभ्या ॥
ऊर्ध्वस्थाल्यां जलं क्षिप्त्वा चुङ्गामारोप्य यजतः ॥
अधस्तात्प्राणयेदग्निं यावत् प्रहरपञ्चकम् ।
स्वाङ्गशीतं ततो यन्त्रादुद्यङ्गीयाद्रससुत्तमम् ।
विद्याधराभिधं यन्त्रमेतत्तज्ज्ञेयद्राहृतम् ॥”

इति विद्याधरयन्त्रम् ॥
“बाणुकासु समस्ताङ्गं गर्ते न्धारासन्विता ।